

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042755 22 U
Sarajevo, 18.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „EURO-ASFALT“ d.o.o. Sarajevo, ulica Rajlovac bb, koga zastupa Nedim Ademović i Dženita Osmanović, advokati iz Advokatskog društva „Ademović, Nožica i partneri“ d.o.o. Sarajevo ulica Titova broj 50/IV, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-421-12/22 od 16.03.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Dubrovačka broj 6 u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.01.2024.godine, donio je sljedeće:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, broj kao u uvodu presude, žalba ponuđača „Strabag“ d.o.o. Sarajevo usvojen je kao osnovana, te je poništena Odluka broj: 05-1-25-1-7848-24/21 od 31.01.2022. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak.

Odlučeno je da povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 7.500,00 KM, izvršiće se na osnovu posebnog rješenja tuženoga.

Blagovremeno izjavljenom tužbom naprijed navedenu odluku osporava tužitelj zbog povrede materijalnog prava, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, te povrede pravila postupka. U tužbi navodi da (navodno) nije dostavio dokaz da ponuđač u vlasničkom ili ugovornom odnosu sa jednom od dvije tražene tvornice betona; i da (navodno) nije naveo tačan podatak koji se traži u listi mašina koje su tražene u tenderskoj dokumentaciji. Tužitelj ukazuje da jeste ispunio sve uslove iz tačke 4.4.2. pod b) tenderske dokumentacije u pogledu dostavljanja dokaza o vlasničkom ili ugovornom odnosu za dvije asfaltne baze. Navodi da je u svojoj ponudi dostavio Ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji za dvije tvornice betona, broj 05/22 zaključen između „TBG“ d.o.o. Kakanj i „Euro-Asfalta“ d.o.o. Sarajevo. Dakle,

za jednu asfaltnu bazu se dostavlja pravosnažna upotrebna dozvola, odnosno, pravosnažno Rješenje izdato od strane Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije Zeničko - dobojskog kantona, broj 12-23-2049/06 od 23.06.2006. godine. Ovim dokumentima se investitoru, „Euro-Asfalt“ d.o.o. Sarajevo, odobrava upotreba objekta „ASFALTNE BAZE“ tip „OKKIP“ sa pratećim objektima na lokalitetu „Koritnik“- površinskog kopa RMU „Breza“ u Brezi, na k.č. broj 1230, K.O. Kamenice, odnosno k.č. broj 3290/1 K.O. Župča. Stoga tužitelj ukazuje da investitor može biti samo onaj koji ima stečena prava građenja na zemljištu. Dakle, vlasnik ili nositelj prava građenja na kojem se izvode radovi. Stoga, da je tuženi pravilno primjenio zakonske norme, mogao je doći do zaključka da samom činjenicom što je tužitelj u predmetnoj dokumentaciji označen kao investitor, dovoljno je da se zaključi da je isti ima vlasnički odnos koji je uspostavljen na zemljištu gdje se nalazi asfaltna baza. Pri tome, u tenderskim uslovima se samo traži dokaz o vlasničkom ili ugovornom odnosu. Smatra da iz istog jasno moglo zaključiti da je tužitelj vlasnik i investitor, kao i da se tuženi pogrešno poziva na odredbe Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH, kao i da nije tačno da je tenderskom dokumentacijom kako to zaključuje tuženi traženo, isključivo ugovor ili z.k. izvadak, pa da je takvo zaključivanje tuženoga protivno i članu 51. Zakona o javnim nabavkama. U pogledu tenderskog uslova dostavljanje podataka o varijabilnosti širine, tužitelj također navodi da je i taj podatak dostavio. Naime tačkom 4.4.2. pod c) tenderske dokumentacije, zahtjevano je da ponuđač dokaže da raspolaže, između ostalog, sa mašinom za strojnu ugradnju betona u ploču - finiše za beton, sa laserskim navođenjem, odnosno automatskim laserskim navođenjem (eng. Slipform concrete pavers) te da je za ovu mašinu neophodno navesti, pored praktičnog kapaciteta, i efektivnu dubinu vibriranja, te širinu ugradnje betonske trake i podatak o varijabilnosti širine. Na str. 64. iz ponude tužitelja „Proširenje platforme-Prva faza i sanacija pozicije parkiranja aviona 1“ i to tačnije, u rubrici „Tehničke karakteristike“, u dijelu ponude u kojoj prezentira opremu s kojom raspolaže, dostavljena je popunjena lista garnitura mašina i opreme. Stoga po tužitelju isti je jasno i precizno, naveo tehničke karakteristike mašine za strojnu ugradnju betona u ploču-finiše za beton sa laserskim navođenjem: „širina ugradnje do 6m“. To upravo predstavlja traženi podatak. Navodi se da u prilogu odgovora na žalbu, tužitelj je dostavio izvod iz kataloga tražene mašine Wirtgen SP 500. Iz istog se može jasno vidjeti da varijabilnost širine ugradnje betonske trake je od 2,00m do 6,00m, kao dokaz da je popunjen pravilan podatak, a ne da dopunjuje ponudu, kako Tuženi pogrešno cijeni ovaj dokaz. Stoga predlaže sudu da donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje, te ga obavezati da tužitelju naknadi troškove spora na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 1.223,82 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da tuženi nalazi da je tačkom 4.4.1 pod b) tenderske dokumentacije propisano „Dostaviti Dokaz da je u vlasničkom ili ugovornom odnosu sa dvije tvornice betona i dvije tvornice asfalta kapaciteta proizvodnje u skladu sa tenderskim uslovima (ugovor ili ZK izvadak, ovjerena kopija)“. Dalje tužena nalazi da među strankama nije sporno da je tužitelj dostavio dokaz o ugovornom odnosu za jednu tvornicu asfalta, dostavljanjem

ugovora o zakupu zaključenog sa GP „Put“ a.d. Istočno Sarajevo, ali da je sporan dokaz o vlasništvu za drugu tvornicu asfalta, proizvođača OKKIP sa pratećim objektima na lokalitetu „Koritnik“ — površinskog kopa RMU „Breza“ u Brezi. Uvidom u ponudu, tuženi navodi da je utvrdio da je tužitelj dostavio na strani 45 ponude Upotrebnu dozvolu broj 146/2020 od 09.04.2020. godine, izdatu od strane „MULTITEH“, koja se izdaje nakon izvršenog periodičnog pregleda Asfaltne baze, proizvođača OKKER, Periodični pregled vršen u skladu sa Zakonom o zaštiti na radu i podzakonskim aktima, na zahtjev „Euroasfalt“ d.o.o. Sarajevo. Na stranama 46 i 47 ponude dostavljeno je rješenje o upotrebi građevine, broj: 12-23-2049/06 od 23.06.2006. godine, izdato od strane Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Zeničko- dobojskog kantona, kojim se odobrava investitoru „Euroasfalt“ d.o.o. Sarajevo upotreba objekta Asfaltne baze, tip OKKIP sa pratećim objektima na lokalitetu „Koritnik“ — površinskog kopa RMU „Breza“ u Brezi... Na strani 48 ponude i dalje, dostavljeno je rješenje Federalnog ministarstva okoliša i turizma, kojim se izdaje obnovljena okolišna dozvola operatoru „Euroasfalt“ d.o.o. Sarajevo za asfaltnu bazu na lokalitetu Koritnik. Na strani 56 ponude i dalje, dostavljeno je rješenje o vodnoj dozvoli, izdato od strane „Agencije za vodno područje rijeke Save“ Sarajevo, kojim se pravnom licu „Euroasfalt“ Sarajevo izdaje vodna dozvola za promet opasnih materija koje nakon upotrebe dopijevaju u vode. Međutim, tuženi nalazi da je ugovorni organ jasno i precizno propisao tačkom 4.4.2 pod b) da se kao dokaz vlasničkog ili ugovornog odnosa dostavi ZK izvadak (zemljišno — knjižni izvadak) ili ugovor, tako da nije tačna tvrdnja ponuđača, tužitelja da su u zagradi navedeni primjeri, jer su jasno i precizno definisana dva moguća, alternativno propisana dokaza (ugovor ili ZK izvadak). Tuženi se poziva na odredbu člana 53. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH, pa nalazi na osnovu naprijed navedenih činjenica, da ugovorni organ pogrešno zaključuje da su dostavljeni dokumenti dokaz o vlasništvu u smislu pozitivnih materijalnih propisa. Rješenje o upotrebi objekta se izdaje investitoru, tako da se u ovom rješenju privredni subjekt označava kao „investitor“ a ne kao „vlasnik“ i gdje je obaveza ponuđača da se pridržavaju uslova iz tenderske dokumentacije kako je to propisano članom 57. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, pa da je tužitelj kao ponuđač morao dostaviti jedino z.k. izvadak ako tvrdi da je asfaltna baza njegovo vlasništvo, a kako je to propisano tenderskom dokumentacijom. Dalje da je neosnovano pozivanje tužitelja na odredbu člana 51.tačka e) Zakona o javnim nabavkama, jer nije moguće propisati konkretni dokaz za svaki postupka javne nabavke koji se razlikuje u vrsti i predmetu nabavke, a članom 44. stav. 3 istog Zakona propisan je minimum kvalifikacioni uslova, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje. U pogledu žalbenih navoda da tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio podatak o varijabilnosti širine za mašinu za strojnu ugradnju betona u ploču-finišer za beton, tuženu ističe da tačkom 4.4.2. pod c) tenderske dokumentacije pored ostalog propisano dostavljanje podataka o varijabilnosti širine. Uvidom u ponudu tuženi ističe da je utvrdio da je izabrani ponuđač na stranama 63 — 67 svoje ponude dostavio Listu garnitura mašina i opreme i da je na strani 64, naveo između ostalog širina ugradnje do 6 m, ali da nije za spornu stavku — finišer za beton, naveo podatak o varijabilnosti širine te da je neprihvaljivo obrazloženje ugovornog organa da je naknadnom provjerom na internet stranici proizvođača utvrdio da finišer za beton ispunjava sporne karakteristike, jer se radi o dostavljanu dodatnih dokaza nakon isteka roka za dostavljanje ponude, a kao je to propisano članom 57. stav 2. Zakona o javnim nabavkama, pa da prihvatanjem ponude koja ne ispunjava sve uslove iz tenderske dokumentacije, ugovorni organ postupka protivno članu 3. istog Zakona. U svom odgovoru na žalbu, tužitelj navodi

da podatak dostavljen u ponudi: „širina ugradnje do 6 m“, u stvari predstavlja traženi podatak (podatak o varijabilnosti širine), a pri tom sam navodi da se iz naknadno dostavljenog izvoda iz kataloga može utvrditi da je varijabilnost širine betonske trake od 2 do 6 m, ali tog podatka u prezentovanoj listi mašina i opreme nema. Dakle, ponuđač je dostavio podatke o efektivnoj širini vibriranja, te širini ugradnje betonske trake, ali je propustio da navede podatak o varijabilnosti širine.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja vijeće nalazi da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14 u daljem tekstu ZJN) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. ZJN je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Shodno tužbenim navodima, očigledno je da sporno da li je tužitelj kao ponuđač ispunio uslove u pogledu tačke 4.4.2 pod b) Tenderske dokumentacije, odnosno da li je dokazao da je vlasnik asfaltne baze tip OKKIR, kako to tvrdi u svojoj ponudi. Kao što je naprijed navedeno istom tačkom tenderske dokumentacije propisano je „Dostaviti Dokaz da je u vlasničkom ili ugovornom odnosu sa dvije tvornice betona i dvije tvornice asfalta kapaciteta proizvodnje u skladu sa tenderskim uslovima (ugovor ili ZK izvadak, ovjerena kopija).“ Naime uvidom u naprijed navedenu tačku tenderske dokumentacije koju pravilno citira tužitelj, ni po ovom vijeću nije sporna činjenica koju ispravno utvrđuje tuženi, da ako ponuđači navode da su vlasnici asfaltne baze, onda su u obavezi da dostave z.k. izvadak. Stoga nisu osnovani tužbeni navodi da se ista činjenica može dokazivati i drugim dokaznim sredstvima, jer je istom tačkom decidno i jasno, a ne primjera radi navedeno, da ako se radi o vlasništvu da je obaveza ponuđača da dostavi z.k. izvadak, odnosno da dostavi ugovor ako je u pitanju ugovorni odnos, a kako je o pravilno i uradio tužitelj za dostavljanjem ugovor za prvu asfaltnu bazu zaključenog sa GP „Put“ a.d. Istočno Sarajevo. Ukazivanje tužitelja da je dostavio druge dokaza koje potvrđuju da je isti vlasnik, nije u skladu sa uslovima iz tenderske dokumentacije, a niti tužitelj obrazlaže kako to nalazi iz tih dokaza da je dokazao činjenicu da je vlasnik asfaltne baze, kada se u istima govori činjenici, ko je investitoru i sl. Stoga pravilno se tuženi poziva i na odredbe Zakona o stvarnim pravima FBiH, kao i odredbu član 57. stav 1. ZJN, kojom

je propisano da su ponuđači dužni da se pridržavaju uslova iz tenderske dokumentacije.

Isto tako u pogledu tačke 4.4.2 pod c) tenderske dokumentacije nije sporno između stranaka da je istom tačkom između ostalog propisano da potrebo dostaviti podatke o varijabilnosti širine mašine za strojnu ugradnju betona u ploču, kao i da nije sporno da je tužitelj u svojoj ponudi, na strani 64 naveo „širina ugradnje do 6 m“. Stoga pravilno tuženi ukazuje da je na takav način tužitelj nije postupio u skladu sa uslovima propisnom tenderskom dokumentacijom tj. da nije dostavio podatak o varijabilnosti širine. Naime i sam tužitelj navodi u dogovoru na žalbu da takav podatak se može utvrditi iz kataloga proizvođača iz čega proizilazi da isti nije naveden u ponudi tužitelja, a koji katalog nije dostavljen u prilogu ponude.

Kako je predmet ovog upravnog spora ocjena zakonitosti konačnog upravnog akta tuženog, vijeće nalazi da je tuženi postupio u skladu sa njegovim nadležnostima, da nisu povrijeđene odredbe Zakona o javnim nabavkama, na koje tužitelj neosnovano ukazuje, iz kojih razloga je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i donesena odluka kao u dispozitivu presude.

Kako tužitelj nije uspio tužbom dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenje, to mu u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima, ne pripadaju niti potraživani troškovi spora.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

